

det, som i Ulide forlader Tjenesten, ogsaa skal have den Løn forbrudt, hvilken Tyendet i det løbende Halvaar allerede har fortjent; thi derved tilveiebringes Overensstemmelse med Reglen i Forordningen af 3die Decbr. 1755 § 7 for Kjøbenhavn, og saadant Tyende bør desuden neppe lide Mindre end, hvad der i Forordningen af 25de Marts 1791 § 10 er bestemt for Huusbonden, der i Ulide bortviser Tyendet af Tjenesten.

Paa samme Maade, som Huustugten i § 3 indskrænkes, skjønes der ogsaa at være Anledning til at begrænse den Ret, som Lovgivningen hjemler til at udøve legemlig Revselse paa Tjenesttyende eller Andre, der som saakaldte Hovbud udføre Hovarbejde eller Pligtarbejde for vedkommende Gaardfæstere, Huusfæstere eller Huusleiere. Det vilde nemlig medføre en ugrundet Ulighed, hvis saadan Revselsesret kunde anvendes paa fuldvorne Personer, efterat dette ikke længere var Tilfældet med Huustugten. Der vil derfor blive foreslaaet et Tillæg til Paragraphen, hvorved et alene § 9 i Forordningen af 25de Marts 1791 om god Orden ved Hovet, men ogsaa § 9 i Forordningen af 27de Mai 1848 om Forbedring i Huusmænds og Indreters Naar forandres; thi vel har sidsnævnte Lovbud allerede fastsat Aldersgrænser, der kun lidet afvige fra de her i Lovforslaget foreslaaede, men det maa dog ansees uhenftsmæssigt at lade ulige Aldersgrænser bestaae ved Siden af hinanden i saa ligeartede Tilfælde.

Da Huustugten's Brug som oftest er foranlediget ved et Forhold fra Tyendets Side, som kan henføres under Begrebet Ulydighed i dets forskjellige Grader, men der i den hidtil gjældende Tyendelovgivning enten ganske savnes Straffebestemmelser for saadant Forhold, hvilket er Tilfældet i Kong Christian 5tes Lov, der, som ovenanført, endnu gjælder for Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, eller havs Straffebestemmelser, der, saaledes som i Forordningen af 3die Decbr 1755 § 15 og 25de Marts 1791 § 14, ere meget ubestemte og indbyrdes afvigende samt ikke tilstrækkeligt skjelnende mellem de forskjellige Tilfælde, har det, naar Huustugten saagodtsom affattes, været fornødent at foreslaae en ny Paragraph tilføjet Lovforslaget, ved hvilken de paaapegede

Mangler i Henseende til de omhandlede Straffebestemmelser søges afhjulpne.

Efter Foranførte henstilles altsaa følgende Endringer i Lovforslaget, hvorom Udvalgets Mindretal er enigt med Fleertallet for det Tilfælde, at Folkethinget maatte beslutte Lovforslagets nærmere Behandling.

til § 1.

I Slutningen af Paragraphen tilføies:

„Dog bør det paasees, at den herved tilstaaede Frihed ikke misbruges til Løsgænger, i hvilken Anledning Lovgivningens almindelige Forrifter derom blive at iagttage, men saaledes, at Sogneforstanderskaberne herefter have at afgive de i Forordningen af 25de Marts 1791 § 4 og 24de Juli 1822 § 4 befalede Indberetninger“.

til § 2.

Ordene fra „hvorimod den givne Bestemmelse“ indtil Enden udgaae og i Stedet for samme sættes:

„Hvorimod Tyendet, som heri gjør sig skyldigt, skal have fortabt sin i det løbende Halvaar fortjente Løn og desuden bøde $\frac{1}{2}$ Aars Løn til Huusbonden, hvilken Bøde i Mangel af Betaling affones efter de almindelige Regler“.

til § 3.

Der tilføies i Slutningen:

„Det Samme skal gjælde med Hensyn til Anvendelsen af legemlig Revselse paa Tjenestfolk eller andre Hovbud, som forrette Hovarbejde for Gaardfæstere eller Pligtarbejde for Huusfæstere og Huusleiere“.

Derester indføres en ny §

§ 4.

„De Straffe, som i Forordningen af 3die December 1755 § 15 for Kjøbenhavn og i Forordningen af 25de Marts 1791 § 14 for Landet ere fastsatte for Tjenesttyendes Ofsætsighed, forandres til simpelt Fængsel eller Fængsel paa Band og Brød indtil 10 Dage, og skulle tillige anvendes i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn; dog bliver ved saadan Ofsætsighed kun at forstaae trodsende og fornærmende Ulydighed eller Modstand i Gjerning, forsaavidt den sidste ikke efter andre Lovbestemmelser medfører større Straf end foranførte. For simpelt Ulydighed, som viser sig i Undla-